Може се поставити питање и да ли је Исламска држава и створена да би се на један заобилазни начин рушио Башар ел Асад у Дамаску?

„Исламска држава“ представља глобалну претњу, речено је на Париској конференцији коју је средином септембра организовао француски председник Оланд. Деловање џихадиста који су захватили приличну територију Ирака и део Сирије, показало је њихову велику организованост и реалну снагу.

Пре недељу дана је почела кампања ваздухопловних снага САД и пет арапских земаља, које заједнички бомбардују терористе „Исламске државе“. Али, коалиција бомбардује и територију Сирије, не потрудивши се да пита званични Дамаск за дозволу. Не заборавимо да се према нормама међународног права, наношење ракетних удара по територији државе, без сагласности са њеним руководством- сматра агресијом.

Ваздушним ударима међународне коалиције у Сирији су до сада, осим осталих циљева, уништене најмање три импровизоване нафтне рафинерије на територији под контролом џихадиста. Аналитичари процењују да џихадисти сваког дана продају око 17.000 барела сирове нафте. Ипак, стручњаци сматрају да Вашингтон не може само помоћу авио-удара победити „Исламску државу“ без „чишћења“ терориста на земљи. Али зато, ако нека ракета погоди Дамаск, увек се могу позвати на случајност. О феномену „Исламске државе“ говори за „Глас Русије“ војни аналитичар Мирослав Лазански:

Феномен Исламске државе се чак може посматрати и на неки филозофски начин. Ако је свет обузет глобализмом, на један капиталистички, неолибералан начин, онда вам

исламски теолози кажу, хајде и ми да направимо исламски глобализам (истина, значајно радикалније). Односно, исламски теолози кажу: за то што Запад лансира томахавке, за то исламисти режу новинарима вратове. Круцијално питање за мене је: ко то финансира Исламску државу?

Са друге стране Исламска држава свакодневно извози нафту, а према проценама од извоза нафте имају преко 100 милиона долара прихода. Мени није јасно преко којих лука, којих рафинерија они извозе ту нафту, како то уопште функционише, како то Запад не контролише. Може се поставити питање и да ли је Исламска држава и створена да би се на један заобилазни начин рушио Башар ел Асад у Дамаску? Јер, ако ви бомбардујете циљеве Исламске државе у Сирији, ко ће да провери да нисте успут мало избомбардовали и положаје регуларне сиријске армије и довели до промене војне равнотеже на терену, односно придонели рушењу Башара Асада, који је, наравно, руски савезник.

Жак Атали, дугогодишњи саветник француског председника Митерана истиче да се против тероризма треба борити свим средствима. Наравно, било би боље да се нису створили услови да се тероризам у виду Исламске државе појави. Та је војска толико данас јака, јер су у њеним генерали и официри Садама Хусеина. „Требало је задржати ову војску која је била организована, а не уништити је, то је била огромна грешка", нагласио је Атали у интервјуу за београдску „Политику“.

Намеће се питање како се онда „Исламска држава“ уопште „догодила“ Америци, која је под плаштом борбе за демократију извршила инвазију на Ирак 2003.године, а потом сврргла и погубила истог тог Садама Хусеина. Без намере да се позивамо на теорије завере, ипак помало је индикативна фиксација Вашингтона на једном већ разрађеном сценарију. Кључне речи су „крвави диктатор“ и његове присталице, које су разрадиле некакво „тајно оружје“, које може да уништи свет. И, наравно, САД се опет намећу као спасилац и „светионик слободе и демократије“, коментарише Зијад Бећировић, аналитичар Међународног института за блискоисточне и балканске студије из Љубљане:

Ради се о дволичној политици. Запад је свестан да демократија на „западни начин“ не може бити примењена на блиском истоку или у неким другим деловима света. Свака држава или регија има своје одређене специфичности, па тако и регија Блиског истока. Међутим, та западна политика показала се у постојећој ситуацији као врло контроверзна. Наиме, САД су интервенисале у Сирији против режима Башара ел Асада, увеле су санкције Ирану, а сада истовремено траже да управо режим Асада и Иран

учествују у интервенцији против Исламске државе. То потпуно дискредитује политику Запада и уопште кредибилитет једног таквог приступа, не само према том делу света, него уопште. Али, на неки начин, САД тиме отвара простор за Руску Федерацију, која је својом политиком све више укључена у Блискоисточни мировни процес. Русија постаје, управо због овакве политике Запада, све уважнији фактор у том делу света.

У анализи француског листа „Експрес" се наводи да је Балкан посебно плодно тле за регрутацију џихадиста и додаје се да ту тенденцију потхрањује општа економска учмалост. Наиме, у земљама бивше Југославије, чије је економије ослабио низ крвавих сукоба током 1990-их, као и Албанији - једној од најсиромашнијих земаља у Европи, живи више од пет милиона муслимана, од којих се на стотине већ придружило Исламској држави. Другим речима, по броју бораца који су се прикључили редовима ИД у Сирији и Ираку, балканске државе су одмах иза Јордана, Саудијске Арабије и Туниса.

Француски „Експрес" напомиње да су балканске државе изразиле чврсту спремност да реагују пред растућом претњом коју представља исламизам те су почеле са хапшењем и изменама кривичних закона.

На наше питање има ли разлога за страх на самом Балкану, Зијад Бећировић одговара:

Када гледамо та догађања, сасвим сигурно нико не може бити миран и морамо бити забринути, односно страх мора бити присутан код свих нас због свега тога што се дешава на Блиском истоку. Балкан је условно речено територијално повезан са Блиском истоком, тако да та опасност са Блиског истока сасвим сигурно може у сваком тренутку представља минимум латентну опасност за све балканске државе. Али, истовремено безбедоносни системи су ти који морају осигурати да се државе заштите од тих, али и од других опасности које су присутне у региону.

(Глас Русије)